

γον, ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Αὐστρίας Κ. Μετερνίχ εὐρίσκατο εἰς Σεμβρούν, ὅπου ἦλθεν ἡ εἰδησις αὕτη, καὶ ἡ αὐτοκράτειρα ἐκοινοποίησεν αὐτὴν εἰς τὸν ὑπουργόν.

— Ἡ τάλαινα κόρη, εἶπεν εἰς τὸν Κ. Μετερνίχ, ἐκ βάθους στενάχασα, ἔφθασε τέλος εἰς Γαλλίαν! Πόσον θὰ ἔτρεψε, πατοῦσα τὸν πόδα τῆς ἐπὶ τῆς γῆς ἐκείνης, ἥτις ἐγένετο ὀλεθριωτάτη εἰς τὴν θείαν τῆς!

— Ἀληθές, Μεγαλειοτάτη, ὅτι ἡ ἀνάμνησις εἶναι λυπηρά, ἀλλ' εὐτυχῶς ὁ σύζυγος τῆς σεπτῆς θυγατρὸς σας δὲν εἶναι Λουδοβίκος ὁ Ιδ'.

— Τὸ γνωρίζω, ἀλλὰ θέλ' εἰσθαι διὰ τοῦτο εὐτυχεστέρα; Ἀμφιβάλλω ὅπως δῆποτε, Κύριε κόμην, ἐν τι μὲ θλίβει κατὰ καρδὰ... ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ αὐτοκράτορος εἰς τὰ αἰσθήματα ἐνὸς στρατιώτου εὐτυχούς, καὶ τοσαύτη εἶναι ἡ ἀπάτη του, ὥστε ἐλπίζει, ἀναμένει ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν παρὰ τοῦ γαμβροῦ του... ἐπιστολὴν γεγραμμένην ἰδίᾳ αὐτοῦ χειρί!

— Δηλαδή τῇ χειρὶ ἐνὸς τῶν γραμματέων του.

— Ὅχι, ὅχι, κύριε κόμην, ἐπιστολὴν καθ' ὅλοκληρίαν αὐτόγραφον.

Ὁ Κ. Μετερνίχ καὶ ἄκων ἐμειδίασε.

— Αἱ! ἡξέρω κάλλιστα, Κυρία, ὅτι ὁ πρίγκηψ τοῦ Νεοκαστελίου, ὑπεσχέθη τοιοῦτόν τι... ἀλλὰ διὰ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον αἱ ὑποσχέσεις δὲν εἶναι πολυδάπανοι, καὶ ἂν ἡ Α. Μ. ὁ αὐτοκράτωρ περιμένει ἐπιστολὴν του, θέλει περιμένει χρόνον πολύν. Ὁ Βοναπάρτης νὰ γράψῃ σειράς τινάς! Ἄ! τῷ εἶναι ἀκατόρθωτον!

— Ὅμως λέγεται ὅτι ἔλαβεν ἀνατροφὴν τινα...

— Εἶναι ἀληθές τοῦτο, Κυρία, ἀλλ' οὐδέποτε κατώρθωσε νὰ γράψῃ οὔτε ὀρθῶς οὔτε εὐαναγνώστως, εἶχε πάντοτε ἀποστροφὴν πρὸς τὴν ὀρθογραφίαν. Περιῆλθον εἰς χεῖράς μου γραμματίᾳ τινα τὰ ὅποια ἔγραψε πρὸ εἰκοσιν ἐτῶν, καὶ δι' ὧν τὴν ὀρθογραφίαν ἤθελεν ἐρυθριάσει καὶ εἰς μαθητής. Σήμερον ἐστὶ χειρότερον. Μόλις δύναται νὰ σημειώσῃ τὸ ὄνομά του... εἶναι ἱερογλυφικά...

— Μὲ καθησυχάζουν τῇ ἀληθείᾳ ὅσα λέγετε, Κ. Κόμην, καὶ ἐπεθύμουν πολὺ νὰ μὴ ἤρχετο ἡ ἐπιστολὴ αὕτη.

— Δὲν θὰ ἔλθῃ, κυρία, δὲν θὰ ἔλθῃ! ὁ Βερτιέ εἶναι ἐνὸς τρελλοῦ, καὶ θὰ τὴν πάθῃ εἰς τὰς Τουίλερας.

Ὁ τόνος τῆς βεβαιότητος δι' οὗ ὁ ὑπουργὸς ἔλεγε ταῦτα δὲν ἐφάνετο πείθων ἐντελῶς τὴν αὐτοκράτειραν.

— Γνωρίζω τὸν Βοναπάρτην, προσέθηκεν ὁ ὑπουργὸς, καὶ ἂν εἶχε τὴν ἱκανότητα νὰ γράψῃ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, πάλιν δὲν θέλει τὴν γράψῃ, διότι περιφρονεῖ πᾶν τὸ πρέπον, καὶ οὔτε τὸν μέλει νὰ ᾔναι εὐγενής.

— Λοιπὸν εἶσαι πεπεισμένος, κύριε κόμην, ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ δὲν θέλει δυνηθῆ νὰ μοὶ δεῖξῃ τὸ γράψιμον τοῦ κυρίου γαμβροῦ του.

— Ὡ! Κυρία, εἶμαι τοσοῦτον πεπεισμένος, ὥστε στοιχηματίζω...

— Τὸ χαρτοφυλάκιόν σας, κύριε κόμην;

— Τὸ χαρτοφυλάκιόν μου!... Ἄ! εἶναι μεγάλη ἡ θυσία, ἀλλ' ὅχι καὶ ἀρχοῦσα...

— Στοιχηματίζω τὸ κτήμά μου τοῦ Αὐστριελίου ὅτι τὸ αὐτόγραφον δὲν θέλει φθάσει.

— Θεωρῶ τὸν λόγον σας σπουδαίως, λεχθέντα, κύριε κόμην.

Ἡ αὐτοκράτειρα ἦτο κατατεθειλγμένη. Ἐνετρίφα ἐκ προσιμίων εἰς τὴν ἡδονὴν τῆς ἐκδικήσεως, καὶ εἰς τὴν ἀποτυχίαν τοῦ συζύγου τῆς.

— Ἐννοεῖται, κύριε κόμην, ὅτι τὸ κτήμά σας αὐτὸ εἶναι ἰδικόν μου, προσέθηκεν ὑπερηδομένη ἡ αὐτοκράτειρα, εἰς...

Ἀλλὰ διεκόπη αἶρνης, ἰδοῦσα τὴν θύραν τῆς αἰθούσης ἀνοίγομένην. Φραγκίσκος ὁ Β' εἰσῆρχετο κρατῶν ἀνὰ χεῖρας μίαν ἐπιστολὴν.

— Νενικήκαμεν! ἐκραύγασε, νενικήκαμεν!

Καὶ τρέχων παρὰ τῇ συζύγῳ του — Ἀ! Ἄ! ἐλέγετο ὅτι ὁ Βοναπάρτης... ὁ αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων δὲν θέλει μὲ γράψῃ ποτέ... ὅτι ὁ γαμβρός μου δὲν ἐγνώριζε νὰ γράψῃ!... Ἰδοῦ, κυρία, ἀναγνώσατε...

Ἡ αὐτοκράτειρα προσεποιήθη, ὅτι ἀναγινώσκει τὴν ἐπιστολὴν, καὶ ἀποδίδουσα αὐτὴν εἰς τὸν σύζυγόν τῆς, ἔρριψεν ἐπὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ βλέμμα εἰκονίζον τὸ πείσμα τῆς ταπεινωθείσης φιλαυτίας.

Ὁ Κ. Μετερνίχ ἔνευε τοὺς ὀφθαλμούς κ' ἐφαίνετο ἀμνηστῶν μεγάλως.

— Μὴ τυχόν ὁ Κ. Μετερνίχ, εἶπε τῷ συζύγῳ τῆς ἡ αὐτοκράτειρα, βεβαιῶν ὅτι εἶπε περὶ τοῦ γαμβροῦ μας, ἐστοιχηματίσει τὴν προῖκα τῆς γυναικὸς του, τὴν κομητεῖαν τοῦ Αὐστριελίου;

— Ὡ! ὅχι, κυρία, ἀλλ' εἶμαι πεπεισμένος ὅτι, εἰς τὸ ἀπῆλθον, δὲν ἤθελε διστάσει οὐδὲ στιγμὴν; δὲν εἶναι οὕτω, κύριε κόμην.

Ὁ Κ. Μετερνίχ ὑπετραύλισεν ἀπάντησιν τινα, βεβαιοῦσαν τὸν λόγον τοῦ αὐτοκράτορος, εἴτα ἡ αὐτοκράτειρα ἐπὶ προφάσει τινὶ ἀπεσύρθη ἵνα σκεφθῇ ἐπὶ τῆς παραδόξου διπροσωπίας τοῦ αὐλοκόλακος ὑπουργοῦ. Ἀλλ' ὅμως δὲν ἀπῆλθε τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ στοιχήματος, καὶ ὁ ὑπουργός, ὅστις μετὰ ταῦτα διετέθη τοσοῦτον ἑχθρικῶς πρὸς τὸν Ναπολέοντα καὶ ὑπηρετήσε τοσοῦτον καλῶς τὸ μῖσος τῆς αὐτοκρατορίας τῆς Αὐστρίας, διέμεινε κύριος τῆς κομητείας τοῦ Αὐστριελίου.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ) Δ.

ΕΝ ΘΥΜΑ.

— Ἐκάστη ἐποχὴ ἔχει καὶ τὴν αἰσθησίν τῆς, καὶ τὰς προτιμήσεις τῆς. Ἄλλοτε μὲν ἡγάπωντας αἰσθηματικὰς ἱστορίας, τὰ βουκολικά, τὰς τρυφε-

ρὰς καὶ τὴν συμπάθειαν τοῦ ἀναγνώστου προσελ-
κυνούσας μυθιστορίας· ἡδὴ δὲ ἐπιδιώκουσι παρὰ δ-
ξους, τεράτουργούς καὶ τρομεράς διηγήσεις· δραμα-
τα γέγοντα συμβεβηκότων σκότεινῶν καὶ περιπε-
πλεγμένων, ἡρώων φοβερῶν καὶ θαυματουργῶν, ἐ-
πίπονος δὲ εἶναι ἡ σπουδὴ νέων ἡθῶν, διότι οφεί-
λεις νὰ θέτῃς πρὸ σεαυτοῦ πρότυπα θλιβερά· ἀλλὰ
ὁ εὐσυνειδήτος συγγραφεὺς δὲν πρέπει νὰ ὀπισθο-
δρομῇ ἐνώπιον οὐδεμιᾶς τῶν ἀπαιτήσεων τῆς τέ-
χνης του.

— Καὶ ἔσως διὰ νὰ σπουδάσῃς τὰ πρότυπα
ταῦτα ἤλθες ἐδῶ;

— Ναί, φίλε μου· συγχώρησόν μοι ὅμως ἂν ἔρ-
βῃς ἀδιανοήτως βλέμματα ἐπὶ τὰ ἐργαστάσιά σου,
τὰς ἀτμοκινήτους μηχανάς σου, τὰ πλοῖά σου· ἐν
ἀντικείμενον ἀπορροφᾷ τὴν προσοχήν μου, καὶ νὰ
ρθῶ εἰς τὸν ἀληθῆ σκοπὸν τῶν παρατηρήσεών
μου ἐσπυδον.

Οὕτως ἐλάλει νέος τις καὶ κομψὸς μυθιστοριο-
γράφος πρὸς τινὰ τῶν ἀρχαίων τοῦ συμμαθητῶν
ξαναγούντα αὐτὸν κατὰ τινὰ τῶν ὠραιότερων λιμέ-
νων τῆς Γαλλίας. Ὁ συγγραφεὺς οὗτος ἡδὴ εἶχεν
ἐπιχειρήσει δοκιμὰν τινὰ τυχόντα γενικῆς ἐπιδοκι-
μασίας· εἶχε συγγράψει πολλὰ βιβλία πᾶλλοντα
ἐκ συγκινήσεων, ἀπροσδοκῆτων, σφοδρῶν· αἱ
εὐαίσθητοί καὶ νεορικαὶ ἀναγνώστριά του ἐθέλ-
γοντο ἀκολουθοῦσαι αὐτὸν εἰς τὴν συγκινητικὴν
πορείαν τῆς διανοίας του, καὶ Κύριος οἶδε ποῦ τὰς
ἔφερεν! ἔξαντλήσας τὸ πνεῦμά του εἰς πλάσματα
φανταστικῶν χαρακτήρων, ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην
νὰ φέρῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς πρόσωπα ἀληθῆ. Ἀλλὰ ποῦ
ἠδύνατο νὰ εὕρῃ πηγὴν θαφιλέστεραν ἑκτὸς τοῦ πε-
ριβόλου ἐκείνου, ἐνθα τρισχίλιοι περίπου κατὰδικαί
ἐδίδον δίκην τῶν ἐγκλημάτων τῶν; Ἡ πόσις ἐντε-
λεῖ; τίποι καὶ ἱστορίαι ὠραῖαι ἐμελλον νὰ παροῦ-
σιςθῶσιν εἰς τὴν γραφίδα του! ἐπρόκειτο νὰ δώσῃ
φῶν ἑῖς τοὺς ἥρωας, καὶ καθ' ὑπαγόρευσιν αὐ-
τῶν, τρόπον τινὰ νὰ γράψῃ. Ἡ ἀλήθεια ἐμελλε νὰ
ἐπιλάμῃ ἐν τοῖς διηγήμασιν αὐτοῦ ὁλόκληρος καὶ
γυμνὴ, διότι πρὸς τί τὸ ψεῦδος, ὅταν τις εὐρίσκει-
ται ὑπὸ τὸ ἄχθος αἰώνιου καταδίκης; — Αἱ σκέ-
ψεις αὗται πρόσκεινον τὸ μεδίχμα εἰς τὰ χεῖλη
τοῦ ἀξιωματικοῦ· ἀλλ' οὐδόλως ἤξιον νὰ πολυμήσῃ
τῆς ἰδέας ἐνδόξου μυθιστοριογράφου, καὶ νὰ τὸν μά-
θῃ νὰ γνωρίσῃ τὴν καρδίαν τὴν ἀνθρωπίνην· διότι
ὁ πειρὰς κατηγμένος, αὐτὸς καὶ μόνος παρόμοια μα-
θήματα δύναται νὰ δώσῃ· ὁ ναυτικός ἄρα συγκα-
τετέθη νὰ ἐδηγήσῃ τὸν φίλον του εἰς τὰς ἐρεῦνας
αὐτοῦ, καὶ τὸν ἔφερεν εἰς αἰθουσάν τινα ἐν ἣ ἐ-
κρατοῦντο οἱ πλέον σκληροτάχνητοι τῶν κακούρ-
γων.

Μεταξὺ τῶν δεσμωτῶν τῶν ἐν τῇ αἰθούτῃ ταύ-
τῃ, ὁ ἐξυδακῆς μυθιστοριογράφος ἐξελέχτο ἐκεί-
νον, ὅστις τῷ ἐφάνη διαγαγὼν τὸν τρομερώτερον
μεταξὺ πάντων βίον. Ἦν δ' οὗτος ἀνὴρ ὑψηλοῦ μὲν
ἀναστήλατος, φυσιογνωμίας δ' ἐκφραστικότητος.
Πρόδῳλος ἐδέλεπε, ὅτι οἱ χαρακτήρες του, καὶ τοὶ
ἐκφράσεις αὐτῶν ἦν ἀγρία καὶ σκληρὰ, ὑπερῶν

ὥρατοι πρὶν τοὺς μαράνην ἢ αἰθλιότης καὶ κακοπα-
θεία· ὁ ἀνὴρ οὗτος ἐφάνετο πεντηκοντούτης, περὶ-
ποῦ. Διψιλῶς καὶ γενναίως ἐλεήσαντος αὐτὸν τοῦ
ξένου, τὸ μεδίχμα διέστειλε τὰ χεῖλη αὐτοῦ, ἡ
ἐμπιστοσύνη ἱδρῶνς τὸ πρόσωπόν του, καὶ κολα-
κευθεὶς ἐφάνη διότι ἦν ἀντικείμενον περιεργείας
τοιαύτης. Τῷ ἐζητεῖτο ἡ ἐλικρινὴς διήγησις
τῶν περιστατικῶν, ὧν ἐνεκα βαρεῖα ἡδὴ ἄλυσις
ἐδέσμευε τοὺς πόδας αὐτοῦ. Συνελθὼν ἄρα εἰς ἐκ-
τὸν, ἐπὶ στιγμὴν ἐφάνη εἰς σκέψεις βυθίσας τὸ
πνεῦμά του, ἀκολουθῶς δὲ, ὑψώσας ἐπὶ τοὺς οἰ-
κτίρμονας ἀκροατὰς τοῦ βλέμματόςτον μελαγχό-
λίας, ἤρξατο διηγούμενος τὰ δε:

« Ἐγώ, ὅν βλέπετε καὶ ἀκούετε κομψὸς καὶ
τεράτουργος· ἐθεωρήθη ποτὲ καὶ ἑλᾶμψα ἐν
τῷ παρισινῷ κόσμῳ. Εἶσαι νεώτατος, ὥστε
δὲν μ' ἐφθασες ἐν τῇ κοινωνίᾳ ὄντα, ἀλλὰ καὶ τὸ
πρόσωπόν μου ἐπὶ τοσοῦτον ἠλλοιώθη, ὥστε οὐδ'
αὐτοὶ οἱ σύγχρονόι μου νὰ μ' ἀναγνωρίσωσι δύναν-
ται. Εὐτυχῆς δὲ ἐλογίστην διὰ τὸ πρόωρον τοῦτο
γῆρας, διότι, ἀπὸ δεκαετίας ἡδὴ ἀφ' οὗτου εἰμὶ ἐν-
ταῦθα, πολλάκις εἶδον ἐλθόντας περιηγητάς, ἐταί-
ρους ποτὲ καὶ κοινωνοὺς τῶν ἡδονῶν μου, διαβάν-
τας ἐνώπιόν μου, οὐκ ἔσχον τὰς μοὶ μάχιστά, χω-
ρίς ἡ ἐλαχίστη ἀνάμνησις νὰ ἐγερθῇ ἐν τῷ πνεύ-
ματι αὐτῶν, καὶ τοῦτο, ἐνεκα τῶν προώρων χαρά-
χθαισιν εἰς τὸ μέτωπόν μου βυθίσαν. Ἀμφιβάλλεις
ὅτι μὲν τὸ τρικλοστονέτος ἄγος τῆς ἡλικίας μου;
Ἀλλ' ἰδοὺ πῶς μὰς καθίστα ὁ βίος ὅν ἐν τῷ ἔθῳ
τούτῳ διάγομεν, καὶ ὅστις σκληρότερος ἐστὶ ἀπο-
βαίνει εἰς τὸν μηδόλως καταστάντα ἀξίον τῆς τι-
μωρίας αὐτοῦ.

Καὶ δὲν ἀξίω μὲν νὰ εἶπω διὰ τοῦτου ὅτι ἀμεμ-
πτον ὑπῆρξε τὸ παρελθὸν μου, διότι εἰς πολλὰ ἀ-
κληθῶς ἐξέκλινον ἀμαρτήματα, οὐδέποτε ὅμως ἐγ-
κλημα ἐμόλυνε τὸ μέτωπόν μου· ἡδίκησα τὴν κοι-
νωνίαν, ἀλλ' οὐδέποτε πρὸς αἰσχρὰν καὶ βδελυρὰν
ἀργυρίου ἀπόκτησιν. Αἱ χεῖρές μου εἰσὶ καθαραὶ
πάσης κηλίδος προσερχομένης ἐκ κλαπέντος χρυσοῦ
ἢ αἵματος· χυθέντος, οὐδ' ἐπεβούλευσά ποτε ἢ τὴν εὐ-
τυχίαν ἢ τὴν ζωὴν τοῦ πλησίον μου. Ὅτι δὲ ἀκούεις
ἐκ τοῦ στόματός μου, εἶναι ἡ ἀλήθεια καὶ μόνη,
καθότι πρὸς τί νὰ ζητήσω ἡδὴ νὰ προσποιηθῶ ἢ
νὰ τὴν ἀποκρούσω; Καλῶς γινώσκω ὅτι ἡ φωνή
μου οὐδεμίαν ἔχει ἰσχὺν, ὅτι ἡ δικαιολογία μου
ἀπορρίφθησιν παρὰ τῶν δικαστηρίων, οὐτ' ἐδῶ θέ-
λει πιστευθῇ καὶ μὲ σώσει· ἡ καταδικάσατά με
ἀπόφασις θέλει βαρύνει ἐπ' ἐμὲ μέχρι τῆς ἐσχάτης
στιγμῆς τοῦ θλιβεροῦ βίου μου, διότι δὲν θέλω νὰ
τρέφω τὸν νοῦν μου διὰ χιμαρῶν. Ἐλαβὼν τὴν ἀ-
πόφασίν μου, καὶ ἡδὴ οὐδὲ καὶ ἡ παρήγορος
ἐλπίς βραδείας τίνος ἀποκαταστάσεως ἐρχέται
ποτὲ εἰς τὴν φαντασίαν μου, διότι αἰετοπτε θε-
λω διαμείνει κενυφῶς ὑπὸ τὸ ἄχθος τῶν ἀπα-
τηλῶν περιστάσεων, δι' ὧν ἐπέπρωτο, ἀποπλην-
θεῖσά, νὰ ὑπηρετήσῃ θαυμασίως ἡ δικαιοσύνη τὸ μέ-
γας καὶ τὴν ἐκδίκησιν τῶν φρεαττόντων κατ' ἐμὸν
καὶ κροτησάντων ἐπὶ τῇ καταστροφῇ μου ἐχθρῶν.

Ἐλαβον παρὰ Θεοῦ ψυχὴν φιλογεραν καὶ περιπα-
θῆν, καὶ τὸ ἀπαισιόν αὐτὸ δῶρον μὲ παρέσχε καὶ
μ' ἐσπεύδοντες κατὰ τῆς ὕπ' ἀκατάληπτον εὐμαρ-
μενῆ; ἀνορύθμιστῃ; ἀβύσσου. Εἰλικρινῶς οὐρολογῶ
ὅτι ἐξ ἐκείνης μὲ κατεστήσαν ἐνόχον πολλῶν πρά-
ξεων, κατὰδικαζομένων μὲν παρὰ τῆς ἡθικῆς; οὐ-
δόλως; ὅμως; μοιλονουσῶν τὴν τιμὴν τοῦ πρά-
ξαντος. Τινες; μάλιστα; κολλακευδονται διὰ τὰ ἀ-
μαρτήματα ταῦτα, καὶ δι' αὐτῶν ποιοῦνται φω-
τεινὸν δόξης καὶ φήμης στέφανον. Ἐκεῖ ὅπου το-
σοῦτοι ἄλλοι ὑφώθησαν, ἐγὼ ἐκρηγνύσθην· διότι αἱ
παρεχτρῶσαι τῆς καρδίας ὡς κακίαι; ὡς; ἐγκλημα-
τα, κατελογίσθησαν ἐμοί; καὶ αἱ ἐπιτυχίαι; αἱ; τὸ
ἄφρον πλῆθος; ἐπικροτεῖ καὶ φθονεῖ πάντοτε, μ' ἑ-
φερον, ἀπὸ πτώσεως; εἰς; πτώσιν, εἰς; τὴν θέσιν ὅ-
που σήμερον μ' ἀπαντᾷς.

Εἶχον περιουσίαν οὐχὶ μὲν πολυτάλαντον, ἀλλ'
οὐδὲ μικρὰν πρὸς ταύτην δὲ εἶχον καὶ πάντα τὰ
πλεονεκτήματα, ὧν δύναται νὰ ἐπιθυμῇ νέος
ἐπισπεχόμενός; εἰς; τὸν βίον. Ἡ οἰκογενεὶά μου ἦν ἐν-
τιμωτάτη καὶ ἐπίσημος, ἀλλ' ἐπίτρεψον ν' ἀ-
ποσιωπῇ τὸ ὄνομα μου ἐκ σεβασμοῦ πρὸς αὐτήν.
Ἄλλως; τε; ἐνταῦθα δὲν ὑπάρχουν πλέον ὀνόματα
οἰκογενειακά, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ ἡμῶν ὀνομαζό-
μεθα, ὥστε ἐγὼ καλοῦμαι ἀρ. 2393. Ἡ ἀγωγή ἦν
ἐλαβον ἦν ἐπιδεικτικὴ μᾶλλον καὶ λαμπρὰ ἢ στε-
ρεὰ καὶ μόνιμος· ὀλίγον ἐγκρατῆς; τῶν ἐπιστημῶν,
ἐξεῖχον ἐν ταῖς διασκεδαστικαῖς τέχναις; καὶ, καλὸς
μὲν μουσικός; ἀμεμπτός; δὲ χορευτής; ἐπιδέξιος
δ' ἵππευς; καὶ δεινός; ξιφιστής; εὐθεωρήθην μετ' οὐ
πολύ ὡς ἐντελής; εὐπατρίδης;.

Διὰ τῆς ὀψέως; τῶν τρόπων, τῶν πλεονεκτη-
μάτων μου, πανταχοῦ εἰσεχώρουν, πανταχοῦ ἐ-
λάμβανον μέρος; καὶ τῶν ἡδονῶν καὶ τῶν ἐορτῶν,
οὐδὲν δὲ μοί ἔλειπεν αἱ ἡμέραι μου ἔρρεον τα-
χεῖαι καὶ χαρμόσυνοι, τὸ μέλλον ἐξηλείφετο ἀπὸ
τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ ἐπελανθανόμην τῆς ἀνάγ-
κῆς; τῆς διὰ τῆς ἐργασίας μου δημιουργίας; θέσεως
ἀνεξαρτήτου καὶ μόνιμου.

Ἀλλὰ μὴ ἄρα ἐλαβὼν ποτε καιρὸν καὶ σχολὴν
πρὸς σκέψιν; Εἰς; καὶ μόνος; λογισμὸς ἐπλήρου
τοῦ πνευμά μου, μίτᾳ καὶ μόνῃ ἐνασχόλησις; καὶ
φροντικὴ ἀπερρόφα πάσας; τοῦ βίου μου τὰς στιγ-
μάς; Δι' ἐπικινδύνων ἀναγνώσμάτων ἐξαφθεισῶν
τῶν αἰσθήσεων καὶ τῆς φαντασίας; μου, ἐπίστευσά
ἐμυκτὸν ἀποσταλέντα εἰς; τὸν κόσμον ὡς σωτήρᾳ
τινα τῆς πατρίδος; μου, ὡς; ἄλλον Φωβλάς; ὡς;
ἄλλον Ριόχελιέ; Καὶ ἀλήθες; μὲν ὑπάρχει ὅτι ὠρ-
μήθην πρὸς τὴν καλὴν ταύτην ἰδέαν ἐκ τῆς ἐπιτυ-
χίας; ἥτις; μέχρις; ἐκείνου παρεκκολούθησε; καὶ αὐτὰς;
τὰς ὁραυτέρας; ἐπιχειρήσεις; μου; ἀλλὰ δυστυχῶς
ἔθεσα; εἰς; τὰ σχέδιά μου τὴν ἀβουλίαν καὶ ἀθυ-
ροστορίαν; τῆς νεότητος; καὶ ἀπειρίας; καὶ οὕτως; ἐ-
πέσυρον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου τὸν κεραυνόν; διότι,
ἀρμολίας; τυχόντες; περιστάσεις; πάντες; ὅσοι; πα-
ρώζοντες; οἱ ἀντίπαλοί; οὐδ' ἐνίκησάν; συνισματώθη-
σαν κατ' ἐμὸν πνέοντες; μίτᾳ; ἀδιὰλλοκτὸν καὶ
ἐκδίκησιν.

Ἀλλὰ παρῶζονον ἔτι τὸν φθόνον τῶν. Καίτοι
ἀποβαλὼν ἤδη καὶ κεφαλὰ καὶ εἰσοδήματα, ἐγί-
νωσκὸν ὅπως; τὴν τέχνην τοῦ παρευρίσκεσθαι ἐν πάσῃ
λαμπρᾷ καὶ ἐπισήμῳ συνάνταστροφῇ; τοῦ διαγί-
ναι; οἱ πλουσιώτεροί; τῶν νέων. Οἱ ἀντίζηλοί; μου
δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ συγχωρήσωσι καὶ τοῦτο,
ἀλλ' ἐμπαγῶντο καὶ τὴν καταστροφὴν μου ἐμε-
λέτων. Καὶ ἠδύνατο μὲν τὸ αἰνίγμα νὰ λυθῇ διὰ
τῆς; περὶ τὰ τυχερὰ παίγνια; εὐτυχίας; μου, διὰ
τῆς; συγκατάθεσεως; τῶν τοκογλόφων; καὶ ἐπιτη-
δειότητός; τινος; περὶ τὸ παίζειν μὲ τὸ σήμερον
καὶ μὲ τὸ αὐριον τοὺς; δανειστάς; μου, ἀλλ' οἱ συ-
κοφάνται; προείλοντο νὰ παρερμηνεύσῃσι τῆς πολ-
λυτελείας; μου τὴν πηγὴν, καὶ δι' ἀγενῶν ἐγκλη-
σεων; ἐλαβον ὑποβαλόντες; με ὑπὸ ἐπονείδιστον ἐ-
πιτηρήσιν.

Ἐκτοτε; λοιπὸν τὸ περῶμενόν; ἤρξατο, συμμά-
χουν τοῖς; ἐχθροῖς; μου τὸν πόλεμον ἐλείπον κατ' ἐ-
μοῦ ἐν ᾧ αἰέποτε ἡττήθην. Τὸ πρῶτον; δυστυχῶς;
συμβεβηκὸς; τὸ ἐπιπροσθῆσαν; εἰς; τὴν εὐτυχίᾳ; μέ-
χρις; ἐκείνου; πόρεϊαν; μου, μ' ἔτυχεν ἐνῷ ἐπέστρε-
φον; ἐκ διασκεδάσεως; τινος; ἐν Τουλλερραῖς; συμ-
βεβηκὸς; ὅπερ; ὡς; εὐτυχίαν; μου ἐδογίζομην ὁ ἄφρων
ἐγὼ! Κατ' ἐκείνην; τὴν ἡμέραν; ἀνέπτυσά; πάντα; μου
τὰ πλεονεκτήματα, ἐπαγώγος; ἀναδείχθεις; ἐπιχει-
ρηματίας; πολυπόρος; Ὡς; χρυσάλλις; ἀπὸ ἀνθούς; εἰς;
ἀνθός; πετεργίζων; πολλάς; περιποίησάμεν; καὶ θελ-
κτικὰς; γυναῖκας; καὶ παρ' ἐκείνης; ἐλαβον καὶ τι
ἐνθύμημα; τῆς καλῆς; ὑποδοχῆς; ἥ; ἡζιώθην, καὶ τῆς;
ἐκπληρώσεως; τῶν εὐχῶν; μου. Ἀλλ' ὦ! με-
ταξὺ; ἐξερχόμενος; τοῦ κήπου, καὶ τὴν περιμένου-
σάν; με τὴν ἐπιούσαν; καὶ τὰς; ἀκολουθούσας; ἡμέρας;
εὐτυχίαν; ἀναλογιζόμενος; ὑπὸ τῶν; τινῶν; ἐκρα-
τήθην; ἀνδρῶν; ἐπιταξάντων; μοι, διφρου; τινός;
ἐπιβάς; εἰς; τὸ πλοσιέστερον; ἀστυνομικόν; κατά-
στημα; νὰ τοὺς; ἀκολουθῇσω. Ἐκεῖ; δὲ; εἰς; δια-
φόρους; ὑπεβλήθην; ἀνακρίσεις; καὶ ἐρεύνας; ὀχλη-
ρας; κῶλπων; καὶ θυλακίων; αἱ; καὶ τοῖς; τῆς ἀγα-
νακτῆσεως; μου κόρυφωθείσης; ἐδέσθης; νὰ ὑπο-
μείνω; καὶ πολλὰ; φυσικῶ; τῷ λόγῳ; εὐρὸν; ἐπ' ἐ-
μοῦ; λαθρεμπορίας; ἀντικείμενα, ὅσων; βινόμα-
κτρα; μὲν; δύο, κεντήμασι; καὶ; τριχάπτοις; πε-
ποικιλμένα, χρυσῇ; δὲ; ἄλυσιν; μίαν; καὶ; βαλάν-
τιον; ἐν; τῷ ἐνθυμῆματά; περὶ; ὧν; πρὸ; μικροῦ; σοῖ;
ἐλάλησα. Ἐλαβον; τότε; ἐγὼ; τὸν; ἀστυνόμον; κατὰ;
μέρος; καὶ; μυστικῶ; τῷ; τρόπῳ; ἐξεθέμην; πρὸς; αὐ-
τὸν; τὴν; καταγωγὴν; τοῦ; τετραπλοῦ; ἐκείνου; θη-
σαυροῦ. Ἀλλ' οὕτως; ὑπερβάς; ἤδη; τὴν; ηλικίαν; τῶν;
ἐρώτων; οὕτε; τὸν; ἀριθμὸν; οὕτε; τὴν; ποικιλίαν; τῶν;
εὐτυχῶν; μου; συγκατένευσέ; νὰ; πιστεύσῃ; Ἀλλὰ; δὲν;
περιωρίσθησαν; εἰς; αὐτὸ; ρόνον; ἐπειδὴ; διατάχθη;
καὶ; κατ' οἶκον; ἐρευνα; ἥ; τ' ἀποτελέσματα; ἐπεβί-
βονον; ἔτι; πλέον; τὰς; ἐπὶ; τῆς; αἰῶν; κεφαλῆς; μου; ἐπι-
κρημαμένας; δυσμενεῖς; περιπτώσεις; Διότι; ἐνεκεν;
ἀδυναμίας; τινος; ὅλως; αἰσθηματικῆς; εἶχον; ἀπο-
κτῆσαι; τὴν; δυστοχίᾳ; ἔξιν; τοῦ; διατηρεῖν; ἐνθύμημα;
τι; τῶν; γυναικῶν; εἰς; αἱ; ὥφειλον; εὐτυχεῖς; τινας;
τῆς; ζωῆς; μου; στιγμῆς. Τὰ; κειμήλια; ἀρὰ; ταῦτα;

εὐρέθησαν ἐν τῷ γραφείῳ μου, συνίσταντο δὲ εἰς βραχιόνια, ἀνεμιστήρια, ὥρολόγια διαφόρων μεγεθῶν, δίοπτρα, καὶ ταβakoθήκας. Καὶ ἐξήγησα μὲν ἐγὼ πάλιν τὴν κατοχὴν τῶν ἀντικειμένων τούτων, ἀλλ' ἀπήντησα ἐπιμόνον δυσπισίαν. Ὁ ἀσυνόμος ὡπλίζετο κατ' ἐμοῦ διὰ τῶν ταμβακοθηκῶν αἰτίνες, κατ' αὐτόν, ἀνῆρουν τὸ σύστημά μου. Διότι ὁ ἄρχων οὗτος δὲν ἀνεγνώριζε τὰς ταμβακιζούσας γυναῖκας ἱκανὰς νὰ ἀρέσκωσι καὶ νὰ ἐμπνεύσωσι πάθος. Ἰδοὺ πῶς ἡ τύχη ἐνὸς τιμίου ἀνθρώπου ἐξαρτᾶται πολλακίς ἀπὸ μίαν πρόληψιν!

Ἰπποθεσίς δὲ ἦτις ἄρχεται ὑπὸ τοσοῦτον δυστυχεῖς οἰωνοῦς φυσικῶ τῷ λόγῳ κακῇ κακῶς θέλει διεξαχθῇ. Τινὰ τῶν ἀντικειμένων ἐκείνων κατατεθέντα εἰς τὸ δικαστήριον, ἀνεκλήθησαν παρὰ τῶν γυναικῶν, αἰτίνες· μοὶ τὰ ἔδωσαν, προτιμησασῶν νὰ ἀνακηρύξωσιν ἐαυτὰς κλαπείσας παρὰ νὰ ἐκτεθῶσιν. Αἱ δυσμενεῖς αὗται καταθέσεις προεκάλεσαν κατ' ἐμοῦ ἀπόφασιν εἰς ἐλαφρὰν μὲν καταδικάσαντάς με ποινὴν, καταστρέψαντάς ὅμως τὸ μέλλον μου καὶ μολύναντάς ὁλόκληρον τὴν ζωὴν μου διὰ κοιλίδος ἀνεξαλείπτου.

Μετὰ τινὰ χρόνον ἐπανῆλθον εἰς τὸν κόσμον μὲ τὴν περίσκεψιν καὶ τὰς προφυλάξεις τὰς ὁποίας μοὶ ὑπηγόρευε τὸ παρελθόν. Πιστεύετε ὅτι ὡς ἐγκλημα μοὶ ἐχαρκτήρισαν τὸ ὅτι ἤλλαξα τὸ ὄνομά μου, κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν, καὶ τὴν ἐνδυμασίαν μου, ὅπως ἀποφύγω τὰ βλέμματα τῶν ἀνθρώπων; Δὲν ἦτον ἀπλούστατον τάχα τὸ νὰ θελήσω νὰ ἐλαφρύνω ὅσον οἶόν τε τὰς συνεπειὰς τῆς πλάνης δι' ἧς ἡ δικαιοσύνη εἶχεν ἀμαυρώσει τὴν διαγωγὴν μου; Χάρις δὲ εἰς τὴν μεταμόρφωσίν μου ταύτην, κατάρθωσα πάλιν νὰ ἀπολαύω εὐαρέστου ζωῆς· δὲν ἐφοίτων πλέον εἰς τὰς λαμπράς τοῦ συρμοῦ διασκεδάσεις, ἀλλ' ἔζων ἀνέτως καὶ εὐχαρίστως ἐν γλυκεῖᾳ μετριότητι. Ἀλλ' ὁ κακὸς μου δαίμων δὲν ἐβράδυνε νὰ μ' ἐκσύρῃ τῆς γαληνιάς ταύτης ὑπαρξέως, διό ἐπανεπέσα εἰς τὰς ἀρχαίας μου παρεκτροπὰς. Ἡ καρδιά εἶναι ἀδιόρθωτος καὶ μόνος ὁ χρόνος δύναται νὰ χαλιναγωγῇ τὰ πάθη. Αἱ κινδυνώδεις εὐτυχίαι αἱ ἀπολέσασκάί με, μὲ παρεμβύθουν, τῶσόν εἶναι ἀληθές ὅτι ὁ ἔρως εἶναι ἡ πηγὴ πασῶν τῶν ἀγαλλιάσεων ὡς καὶ πασῶν τῶν θλίψεων ἡμῶν! Ἀλλὰ δὲν ἐτελείωσα ἀκόμη τὰς δυστυχίας καὶ καταδρομάς, ἃς ὁ ἀγαθὸς καὶ τρομερὸς συγχρόνως οὗτος θεὸς μοὶ ἐπεφύλαττεν. Ἐπανελθὼν εἰς τὴν κοινωνίαν, ὡς προεῖπον, ἀπεσύρθην εἰς μικράν τινα συνοικίαν, καὶ ὁ εὐτυχὴς ἀστὴρ τῶν ἐπιτυχιῶν μου μὲ ὠδήγησεν εἰς μεμονωμένην τινὰ οἰκίαν, κειμένην εἰς τῆς ἐσχάτης προαστείου τινός. Ἡ οἰκία αὕτη δὲν εἶχεν ἄλλους κατοίκους παρὰ μόνον ἓνα οἰκογενεῖά· μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τῆς ὑπηρετρίας των, μετὰ τῆς δευτέρας τῶν ὁποίων μετ' οὐ πολὺ συνέδεσα σχέσεις. Ἐσπέραν λοιπὸν τινὰ, ὁ ἀνὴρ ἐξῆλθε καὶ δὲν ἔμελλε νὰ ἐπιστρέψῃ παρὰ τὴν ἐπαύριον τὸ πρωτὶ, διότι ἦτο εἰς φρουράν. Ἡ ὑπηρετρία κατεκλίνετο εἰς τὸ ἀνώγειον. Ἡ νέα γυνὴ

ὠφελήθεισα ἐκ τῆς περιστάσεως μοὶ παρεχώρησε στιγμιαίαν συνέντευξιν, καὶ κρυφίως μοὶ ἔδωκε τὸ ἀντικλειδίον μικρᾶς τινος τοῦ κήπου θύρας, διότι ἡ μεγάλη θύρα τῆς οἰκίας ἦτον ἀπρόσιτος, φροντίσαντος τοῦ ζηλοτύπου συζύγου νὰ λάβῃ τὴν κλεῖδα μετ' αὐτοῦ.

Ἡ συνδιάλεξις ἡμῶν ὑφίστατο ἀπὸ ἡμισείας ἡδῆ ὥρας, ὅτε ἡκούσαμεν κρότον βημάτων εἰς τὸν κήπον. Τότε δὲ μόνον παρετήρησα ὅτι δὲν εἶχον πλέον τὸ κλειδίον, ἀφήσας αὐτὸ μὲν εἰς τὴν θύραν, τὴν δὲ θύραν ὑπνεωγμένην.

— Ὅποια ἀφροσύνη! ἀνέκραξεν ἡ Καρολίνα· ὁ σύζυγός μου ἐπανέρχεται!

— Ἀδιάφορον! ἐμπορῶ ἀκόμη νὰ φύγω χωρὶς νὰ μὲ ἰδῇ.

— Ἀλλὰ τοῦτο οὐδόλως θὰ ὠφελήσῃ ἐμὲ, διότι γνωρίζει τώρα πλέον ὅτι εἰσῆλθέ τις ἐδῶ ἀπόντος αὐτοῦ.

— Τί ποιητέον λοιπόν; τὸ κακὸν εἶνε ἀνῆκετον.

— Ἰπάρχει μέσον τι ὅπως σώσω τὴν τιμὴν μου.

— Ὅμιλει, τὰ πάντα εἶμαι ἔτοιμος νὰ ἐπιχειρήσω.

— Λάβε τὸν σιδηροῦν τοῦτον μοχλόν. . . Καλῶς! . . . Μὲ τὸν μοχλὸν τοῦτον θραύσαι τὸ γραφεῖον!

— Πῶς! τί θέλεις! . . .

— Σπεῦσον! συλλογίσου ὅτι κινδυνεύει ἡ τιμὴ, ἡ ζωὴ μου ἴσως.

— Ἰπακούω.

— ἔχει καλῶς! Εἰς τὸ σύρμα τοῦτο ὑπάρχει χρυσίον, γραμμάτια τραπεζικὰ· λάβε ὅλα ταῦτα, πλήρως τοὺς κόλπους σου, καὶ ἀστραπὴ γενοῦ.

— Ἀλλὰ, κυρία, τοῦτο λέγεται κλοπὴ! . . .

— Ἔ! βέβαια! ἀλλὰ δὲν εἶναι καιρὸς φιλολογίας ἤδη! Ἐπειδὴ δὲν θέλω νὰ εὐρεθῇ εἰς τὸ δωμάτιόν μου ἑραστής, ἃς μεταμορφωθῇ ὁ ἑραστής οὗτος εἰς κλέπτην καὶ ἃς φύγῃ.

— Δίκαιον ἔχεις, ἀλλὰ . . .

— Φοβεῖσαι ἴσως; . . . ἀλλὰ ποῖος τάχα θὰ συλλογισθῇ νὰ σ' ἐγκαλέσῃ ἐπὶ κλοπῇ; . . . Ἡ, ἀν καλοεξετάσῃς τὸ πρᾶγμα, τὸ χρυσίον καὶ τὰ γραμμάτια ταῦτα εἶναι ἐδικά μου, καὶ σοὶ τὰ δίδω. . .

— Ἐστῶ, δέχομαι! ἀλλ' ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ σοὶ τὰ ἀποδώσω. . .

— Ἢδὴ ὠφελήθητι ἐκ τοῦ σκότους καὶ πῆλὰ ἀπὸ τὸ παράθυρον τοῦτο. Ἐγὼ δὲ πίπτω ἀμέσως εἰς λειποθυμίαν. Σάβου!

Ὅλα δὲ ταῦτα ἐλέγχθησαν ἐντὸς τριῶν στιγμῶν, ὥστε πρὶν ἢ ὁ ἀνὴρ ἀνάψῃ τὸ κηρίον καὶ θεωρήσῃ τὴν σκηνὴν, ἐγὼ ἤμην ἤδη πολὺ μακρὰν. Βεβαίως ἐν τῇ διαγωγῇ μου οὐδὲν τι ἐγκληματικὸν ἐνυπῆρχεν, ἐξαιρουμένης τῆς ἐρωτικῆς σχέσεως, διότι ἡ κλοπὴ δὲν ἦν παρ' ἀπλοῦν ἐπινόημα. Μεγάλην ἡσθινόμην ἀνυπομονησίαν εἰς τὸ ν' ἀποδώσω τὰ χρήματα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐθεώρουν ὡς ἱερὸν καταπίστευμα, ἀλλ' ἦτον ἀνάγκη νὰ συνδυάσω τὰς ἀπαιτήσεις τῆς τιμιότητος μὲ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς περισκέψεως. Περιέμεινα λοιπὸν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, καὶ, ὅταν παρουσιάσθην ὑπὸ ἀποδώσω

ἐν τῇ Καρολίνῃ, εὗρον τὴν οἰκίαν κενήν. Διότι ὁ σύζυγος, φοβηθεὶς ἀναμφιβόλως, μετώκησεν, ἡ δὲ γυνὴ παρημέλησε νὰ μ' εἰδοποιήσῃ περὶ τῆς νέας κατοικίας των. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ τούτῳ ἠναγκάσθη ἕνεκεν οἰκογενειακῶν ὑποθέσεων ν' ἀφήσω τοὺς Παρισίους, ἡ δὲ ἀπουσία μου παρετάθη πλεόστον ἢ ὅσον εἶχον υπολογίσει. Ἐπιστρέψας, πάντα λίθον ἐκίνησα ἵνα εὗρω τὰ ἔχνη τῆς Καρολίνης· ἀλλ' ἀδύνατον ὑπῆρξε. . . Σήμερον, ἡ γυνὴ αὕτη, ἣς ὁ ἔρωσ μοι ἦτον ὀλέθριος, ἀπέθανεν, ὥστε δύναμαι ἤδη νὰ σοὶ ἐκθέσω ὅλας τὰς τὰς λεπτομερείας, τὰς ὁποίας ἐχευθίαι, ἡρώϊκῃ ἰσῶς, μ' ἀπέτρεψε τοῦ ν' ἀνακοινώσω εἰς τὴν δικαιοσύνην, ὅτε ὡς ἐγκλημα μοι κατελογίσθη ἡ ἐπινοηθεῖσα ἐκείνη πρὸς ἀποτροπὴν τῶν ὑπονοειῶν τοῦ συζύγου ἀπάτη.

Τὸν αὐτὸν λογαριασμὸν ἐκάνονισα, δύο ἔτη ὕστερον, μετ' ἄλλου τινός. Ἰδοὺ φθάνομεν εἰς τὸ τελευταῖον συμβεβηκός μου, καὶ πάλιν καὶ ἤδη, ὡς πάντοτε, ὁ ἔρωσ με ὤθησεν εἰς τὴν ἀπώλειαν μου.

Ὀλέθριον πάθος! . . . Τὸ θέρος εἶχον διατρίψει εἰς τὰ λουτρά τοῦ * * * ὅπου μ' ἐκάλει ἡ πάσχουσα ὕγεια μου καὶ ἡ ἀνάγκη νέων διασκεδάσεων. Ἐκεῖ λοιπὸν ἐμμανῶς ἠράσθη γυναικὸς τινος, ἥτις πάσας προσελύετο τὰς καρδίας διὰ τῆς καλλονῆς, τῆς χάριτος καὶ τοῦ πνεύματός της. Ἡ βαρὼνῃ Β. . . εὐνοικῶς ἀπεδέχθη τὰς θεραπείας μου καὶ τὰς ἐλπίδας μου ἐνεθάρρυνεν· ἀλλ' οὐαί! ἡ ἐποχὴ τῶν λουτρῶν προσήγγισε τὸ τέλος της, ὁ δὲ βαρὼνος ἐμελλε νὰ κατακλεισθῇ μετὰ τῆς γυναικὸς του, ἐν παλαιῷ τινι πύργῳ τοῦ ἐνθα κατῴκει καθ' ὅλον τὸ ἔτος. Πᾶς ἄλλος ἐκτὸς ἐμοῦ ἤθελεν ἀποθαρρυνθῇ, ἤθελεν ἀπορρίψει τὴν ἐπιδιώξιν εὐτυχίας παροδικῆς. Εὐτυχεῖ, οἱ δυνάμενοι νὰ δεσπόζωσιν ἐκυτῶν! Ἐγὼ δὲν ἔχω τὴν δύναμιν ταύτην· προώρισμαι νὰ ὑποχωρῶ ἀείποτε ἀπέναντι τοῦ τυφλοῦντος, καὶ παραφέροντός με πάθους. Ἀπεράσις λοιπὸν ν' ἀρπάσω τὴν βαρὼνῃν.

Ἀλλὰ νὰ πράξω τοῦτο εἰς * * * ἦν ἀδύνατον· δὲν ἔμενεν ἄρα ἐλπίς ἐπιτυχίας παρὰ ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ· δύο λοιπὸν φίλοι, εἰς οὓς ἐνεπιστεύθη τὸν ἔρωτά μου, προσνεχέθησαν νὰ μοι βοηθήσωσι, καὶ ἐγὼ ἀπεδέχθην τὴν συνδρομὴν των, καὶ στήνομεν ἐνέδραν ἐντὸς δάσους τινός διὰ ζοφεράς τινος νυκτός. Τὸ ὄχημα διέρχεται μετ' οὐ πολὺ, ὁ ἀμαξηλάτης ἀπειληθεὶς ἐφίσταται, καὶ ἡ μὲν βαρὼνῃ καὶ ἡ θαλαμηπόλος λειποθυμοῦσιν, ἡ δὲ βαρὼνος μοι ρίπτει τὸ βαλάντιόν του.

— Δὲν σοὶ ζητοῦμεν τοῦτο, ἀνέκραξεν ἐγὼ τότε.

Ἀλλ' ἐκεῖνος ἐπιμένων εἰς τὴν πλάνην του, καὶ νομίσας ὅτι προτιθέμεθα νὰ τὸν ἐξασπρίσωμεν, τὸ δὴ λεγόμενον, κενόνοι μὲν τοὺς θύλακας τοῦ ὀχήματός του, ἐνθαρρύνει δὲ καὶ εἰς φυγὴν παρκαλεῖται τὸν ἀμαξηλάτην, ὅστις, συνελθὼν εἰς ἐκυτὸν ἐκ τοῦ τρόμου τοῦ μαζίζει τοὺς ἵππους

καὶ φεύγει ἐν καλπασμῷ, ἀφίει ἡμᾶς κεχρηνότες διὰ τὴν περιφρόνησιν. Κρίναιτε ἤδη τὴν ἀπελπισίαν μου! Ἀλλὰ τίποτε δὲν ἦτο τοῦτο. Ἡ χωροφυλακὴ φθάνει μετ' ὀλίγον, καὶ πειρῶνται νὰ μᾶς συλλάβωσιν. Ἰσχυροὶ ἐν τῇ ἀθωότητι ἡμῶν, ἀνθιστάμεθα ἡμεῖς, ἀλλὰ πίπτουσι μὲν οἱ δύο ἑταῖροί μου φονευθέντες, αἰχμαλωτίζομαι δὲ ἐγὼ.

Δὲν δύναμαι ν' ἀρνηθῶ ὅτι ὅλα τὰ ἐξωτερικὰ φαινόμενα μ' ἐνοχοποιοῦν. Παρίστασις τυχαία κατέπεισε τὸ δικαστήριον ὅτι ἦμην ὁ ἥρωσ τοῦ νυκτερινοῦ ἀνδραγαθήματος, περὶ οὗ ἐλάλησα ἀνφ' ἑτέρῳ. Εἰς μάτην ἐπάλαισα κατὰ τῶν ἀπατηλῶν τούτων περιστάσεων· ἐκυστὴν τὸν αὐχένα ὑπὸ τὸ ἄχθος τῶν δυστυχιῶν μου, καὶ μόνην παραμυθίαν καὶ θάρρος ἔχων τὴν συνείδησίν μου, ὑπέστην φιλοσοφικῶς τὴν κατὰ δίκην τὴν δεσμεύσασάν με διὰ παντός. »

Ἐνταῦθα, ὁ μὲν κατὰ δίκην ἐπέρανε τὴν ἱστορίαν του, ὁ δὲ μυθιστοριογράφος καὶ ναυτικὸς ἀπαμυρνήθησαν ἐν σιγῇ. Ἀφοῦ δὲ ἐγένοντο ἔξω τῆς αἰθούσης, ὁ ἀξιωματικὸς εἶπεν εἰς τὸν φίλον του.

— Νομίζω ὅτι εὖρες ὅ,τι ἐζητεῖς καὶ δράμα ζωηρὸν καὶ ἥρωα τρομερόν.

— Ἀλλ' εἶναι φρικῶδες τοῦτο! ἐπανελάβε λέγων ὁ συγγραφεύς· ὁ ἀνθρώπος οὗτος εἶναι ἄξιος τῆς μεγαλητέρας συμπαθείας!

— Πιστεύεις λοιπὸν ὅσα σοὶ εἶπε;

— Ἀλλὰ πρὸς τί τάχα νὰ ψευσθῇ, ἀφοῦ πᾶσα ἐλπίς ὤχητο πλέον δι' αὐτόν;

— Νομίζεις; ἀπὸ τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων τούτων ποτὲ δὲν ἐξαλείφεται ἡ ἐλπίς, φίλε μου. Διὰ τῆς ἱστορίας του ταύτης πιστεύει ὅτι δύναται σημεῖα καὶ τέρατα νὰ ποιήσῃ, καὶ τὴν στιγμὴν ταύτην ἰσῶς ἔχει τὰς ἐλπίδας του ἐπὶ σέ.

— Λέγε ὅ,τι καὶ ἂν θέλῃς· ἀλλ' εἰς τοὺς λόγους του ἐνυπῆρχεν ἡ δύναμις καὶ ἡ ἀφέλεια τῆς ἀληθείας.

— Ὅλοι διηγοῦνται μύθους τοῦ αὐτοῦ εἶδους. Ἄν τοὺς ἀκούῃς θὰ πιστεύσῃς ὅτι εὐρίσκονται ἐν ταῦθα διότι ἐληπατεύθησαν εἰς δημόσια μέρη, ἢ προσεβλήθησαν ὑπὸ δολοφόνων. Ἐγὼ δὲν ἔχομεν παρὰ θύματα. . . Ἀλλ', ἂν θέλῃς, ἐπαναλάβωμεν τὴν συνδιάλεξιν ταύτην μεταξὺ προκαριστῶντες, διότι εἶναι, νομίζω, ὥρα.

Ὁ μυθιστοριογράφος ἠθέλησε νὰ συμβουλευθῇ τὸ ὠρολόγιόν του, ἀλλὰ δὲν τὸ εἶχε πλέον.

— Καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων ἐγένεν ἔρωτος ἐνθύμημα, τὸ ὅποιον ὁ ἥρωσ ἡμῶν θέλει νὰ διατηρήσῃ, ἐπανελάβεν ὁ ἀξιωματικὸς. Ἀλλ' ἔγωγε καταθέσωμεν τὰς μαρτυρίας ἡμῶν.

(Ἐκ τοῦ Γαλ.) Π. Γ.